

РЕШЕНИЕ

№ 3167

гр. София, 22.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **950** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 2760 от 27.01.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 35 от 15.01.2020 г. по описа на дирекция “Обжалване и данъчно осигурителна практика ” (Д ”ОДОП”), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [жк], [улица], ет.1, ап. 2, представлявано от управителя Л. Н. Н. срещу Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991902598985 от 18.10.2019 г., издаден от орган по приходите, потвърден с решение № 2147 от 18.12.2019 г. на директора на Д „ОДОП” С. при НАП.

С жалбата се иска, съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения акт поради допуснати съществени процесуални нарушения при неговото издаване и неспазване на материалния закон. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. Н., която поддържа жалбата и моли да се уважи.

Ответника – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С Резолюция за извършване на проверка (РИП) № 2226 – 9190 – 2458 – 520 от 03.10.2019 г., издадена от А. Л. - С. на длъжност началник отдел при ТД на НАП С., е

възложено извършването на проверка за наличие на основания за дерегистрация по ЗДДС на жалбоподателя. Проверката е инициирана по повод Заповед за възлагане на проверка (ЗВП) № РД – 01 – 1826 от 02.10.2019 г., издадена от и.д. директор на ТД на НАП С. за извършване следрегистрационен контрол на регистрирани по ЗДДС дружества. В резултат от осъществената проверка на адреса за кореспонденция на задълженото лице е издаден оспорваният Акт за дерегистрация по ЗДДС №220991902598985/18.10.2019 г.

Съгласно изложените в акта констатации, на декларирания от дружеството адрес за кореспонденция [населено място], кв. Л., [улица], ет. 1, ап. 4 са извършени три посещения от инспектор по приходи при ТД на НАП С., за които са съставени протоколи за извършена проверка (ПИП) № 2458520 – 1 от 08.10.2019 г. (сер. АА №1630559), ПИП №2458520 – 2 от 16.10.2019 г., (сер. АА №1630995) и ПИП № 2458520 – 3 от 17.10.2019 г., (сер. АА №1630999). При посещенията не е открито задълженото лице, негов представител, пълномощник или лице, определено да получава от името на дружеството съобщения и книжа от агенцията по приходите. Горните констатации са послужили за основание за дерегистрация на задълженото лице по реда на чл. 106, ал. 2, т. 2, буква „Б“ във връзка с чл. 176, т. 1 от ЗДДС.

В резултат на горното орган по приходите е издал Акт за дерегистрация по ЗДДС № 2200 – 9919 – 0259 – 8985 от 18.10.2019 г., в който е посочено, че датата на дерегистрацията е датата на връчване на акта. Актът е връчен на 06.11.2019 г., видно от приложената разписка (л. 18). Срещу него е подадена жалба вх. № 53 – 03 – 3655 от 12.11.2019 г. по регистъра на ТД на НАП и вх. № 23 – 22 – 2143 от 20.11.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК решаващият орган е издал решение № 21 47 от 18.12.2019 г., с което е потвърдил Акта за дерегистрация. Решението е връчено по електронен път на 03.01.2020 г.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с административната преписка документи и допълнително ангажираните във връзка с указания на съда.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният акт за дерегистрация по ЗДДС е издаден от орган по приходите, на основание чл. 110, ал. 1, т. 3 ЗДДС.

При издаването на акта са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които опорочават административното производство и са основание за отмяната му. Актът е издаден и в противоречие с материално-правните разпоредби и с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 1 от ЗДДС прекратяването на регистрация (дерегистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит, освен в случаите, когато този закон е предвидил друго.

Прекратяването на регистрацията по инициатива на органа по приходите може да се извърши в две хипотези: 1) при наличието на основание за задължителна

дерегистрация - чл. 106, ал.2, т.2, б."а", във връзка с чл. 107 от ЗДДС; или 2) след преценка на обстоятелствата по чл. 176 от ЗДДС – чл. 106, ал.2, т.2, б."б" ЗДДС. В хипотезите на задължителна дерегистрация по чл. 107 от ЗДДС администрацията действа в условията на обвързана компетентност, а в тези по чл. 176 във връзка с чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б" от ЗДДС упражнява дискреция в условията на оперативна самостоятелност.

Систематичното място на чл. 176 в гл. XXV от ЗДДС, уреждаща правомощията на органите по приходите за предотвратяване на данъчни измами, определя юридическите факти, представляващи основания за дерегистрация по преценка на администрацията, като източник на опасност от загуба на данъчни приходи, а дерегистрацията – като санкция за нарушения по този закон.

Посоченото от административния орган основание за дерегистрация е по чл. 176, т.1 ЗДДС – лицето не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на ДОПК.

Съгласно чл. 28, ал.1, т.2 ДОПК адресът за кореспонденция е адресът на управление на юридическото лице, вписан в търговския регистър.

В случая посещенията на адреса за кореспонденция е удостоверено с протоколи. Протоколите, съставени по реда на чл. 50 ДОПК, са официални удостоверителни документи по смисъла на чл. 179, ал.2 ДОПК. Когато са съставени по установения ред и форма от орган по приходите или служител при изпълнение на правомощията му, същите са доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства (чл. 50, ал.1 ДОПК). Макар същите протоколи да са изготвени във формата и по реда на чл. 50 ДОПК, съдът намира, че те не са достатъчни, за да удостоверят, че приходните органи са извършили задълбочена проверка на възможностите лицето да бъде открито на декларираните от него адреси. Проверките са извършени последователно в кратки срокове – в рамките на единадесет работни дни (08.10, 16.10, 17.10 и 22.10.2019 г.), по едно и също време на деня (на 08.10 и 22.10 в периода от 13,30 – 13, 45 ч., а на 16.10 и 17.10 – съответно от 16,30 – 15, 45 ч. и 11,00 – 11,15 часа), поради което не може да се направи извод за продължителност и системност на отсъствието. Въпреки, че изискването за системност не е изрично поставено като условие, то следва от разума и целта на закона – въвеждане на дерегистрацията по инициатива на органа като санкция за извършено нарушение. Ето защо ненамирането на адреса за кореспонденция следва да е с такава продължителност и системност, която пречатства данъчните органи да осъществяват правомощията си.

Допълнителен аргумент в тази връзка дава и разпоредбата на чл. 28, ал.4 от ДОПК, която предвижда едва при отсъствие повече от 30 дни от адреса за кореспонденция да се упълномощава лице, на което да се връчват съобщения. Това изискване в случая не е изпълнено, тъй като проверките на адреса на жалбоподателя са направени в рамките на 11 работни дни, два от които последователни.

По делото също така са налице данни, че дружеството е имало действащ електронен адрес, регистриран при вписването му, който е бил известен на данъчните органи и представлява също адрес за кореспонденция по смисъла на чл. 28, ал. 2 ДОПК. На този адрес са извършвани уведомявания на дружеството, така както са налице данни, че уведомяване е извършено и на адреса за кореспонденция. При тези данни се налага извод за временен и несистемен характер на обективизираните в двата протокол обстоятелства. Предвид наличието на електронен адрес и липса на данни за предходно

или последващо неоткриване на представител на дружеството, не е налице препятстване на възможността за проверки от страна на данъчните органи. (В този смисъл е съдебната практика на Върховния административен съд: Решение № 4378/2015 г. по адм.д.№ 7378/2014 г.; Решение № 6035/2015 г. по адм.д.№ 8944/2014 г.; Решение № 6917/2016 г. по адм.д.№ 3185/2015 г.)

Не са налице предпоставките по чл. 176, т. 1 ЗДДС за прекратяване на регистрацията по ЗДДС. Оспореният акт за дерегистрация е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Водел от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991902598985 от 18.10.2019 г., издаден от орган по приходите, потвърден с решение № 2147 от 18.12.2019 г. на директора на Д „ОДОП” С. при НАП.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: